

[Hendriksen.]

ledes for os, idet vi gerne vil medvirke til at gøre Præparater af denne Karakter og Betydning for Samfundet saa billige som muligt for den ubemidlede Del af Befolkningen. Men saaledes ligger Sagen jo slet ikke. Jeg tvivler i det hele paa, at Medicinen vil kunne fremstilles for en lavere Pris paa Statens Institut end ad privat Vej. Det ærede Medlem Hr. Weygaard, der lige nu havde Ordet, pegede jo ogsaa paa, at Serum-instituttet ved en nærmere bestemt Lejlighed havde været meget dyrt med sit Præparat.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Naar Seruminstituttet køber Præparater fra private Fabrikker her i Landet, til hvilken Pris skal det saa levere dem videre igen? Der staar i Lovforslaget, at Ministeren kan bestemme Prisen; men der staar ikke, om det skal være en tabbringende Pris eller en Pris, der giver Overskud for Instituttet; og i sidstnævnte Tilfælde ser jeg ikke Nytten af den Vej, den højtærede Minister peger paa.

Bestemmelsen om, at Seruminstituttet kan eller skal fordele Præparater af den Karakter, som nævnes i Lovforslagets § 1, finder jeg meget betænkelig; den vil kunne medføre hel eller delvis Ødelæggelse af den private Medicinalfabrikation her i Landet og ogsaa af Apotekervirksomheden; og hverken den ene eller den anden af disse Virksomheder kan vi undvære. § 2 omtaler altsaa ikke alene Fabrikationen, men ogsaa Salget af andres Fabrikater; og den knæsetter derved et nyt Princip, som vi finder meget betænkeligt. Vi er imod en generel Ordning af den Karakter, her er Tale om, men ønsker i øvrigt, at hele Spørgsmaalet undergives en indgaaende Undersøgelse i et Udvalg, for at man kan komme til Klarhed, idet Forslaget i det hele, saaledes som det er affattet, ikke bringer den fornødne Klarhed. Med Hensyn til § 1, som omtaler biologiske Undersøgelser, vil jeg sige, at biologiske Undersøgelser henhører jo ikke under Seruminstituttet, men under det Farmakologiske Institut. Hvis man i det hele skal henlægge denne Sag til et Statsinstitut, vil jeg spørge den højtærede Minister, om han ikke vilde finde det lige saa naturligt eller maaske naturligere at henlægge disse Spørgsmaal under Farmakologisk Institut. At det ærede Medlem Hr. Weygaard var tilfreds med Forslaget og slog paa, at det indførte Statsmonopolet, og at det var den Vej, man fra socialdemokratisk Side ønsker at gaa, det forstaar jeg; men det gør jo ikke os andre mere tilbøjelige til at acceptere det.

Elna Munch: Lovforslagets Hensigt er jo at søge visse Arter af Medicin fremstillet og uddelt saa billigt som muligt, særlig saadanne, som skal benyttes af kronisk syge. Den Tanke, der ligger heri, kan jeg selvfølgelig udmærket tiltræde, men det forekommer mig, at Lovforslaget paa visse Punkter er temmelig uklart. Lovforslaget foreslaar ingen Bevilling, og det maa da være Hensigten, at de Udgifter, der flyder af den udvidede Virksomhed ved Seruminstituttet, skal dækkes ved Salget af Præparaterne. Der findes ogsaa i Motiverne til Lovforslaget en Bemærkning om, at Ministeriet har tænkt noget i denne Retning. Der foreligger imidlertid intet om, i hvilket Omfang Seruminstituttet med Henblik herpaa skal udvides, om der skal opføres nye Bygninger, hvor meget Personale der skal ansættes o. s. v. — kort sagt, om det i det hele vil være muligt at fremstille de omtalte Præparater, saaledes at de uden Tab for Staten kan sælges billigere, end de nu sælges, og hvis dette ikke er Tilfældet, er der jo intet vundet. Med et af de udtrykkeligt nævnte Præparater, Insulinet, forholder det sig, saa vidt vides, saaledes, at Fabrikken ikke tjener noget paa det, eller at i alt Fald Overskuddet gaar til videnskabelige Formaal og Understøttelse af Diabetes-Patienter. Den Fabrik, hvor Insulinet fremstilles, og som beskæftiger ca. 40 lønnede Personer, er jo stiftet paa ansete Videnskabsmænds Initiativ og spiller en stor international Rolle. Er det nu Hensigten, at man vil overdrage Fabrikationen til Seruminstituttet, og har man i denne Anledning forhandlet herom med Fabrikens Ledelse, som har gjort en saa usædvanlig værdifuld Indsats paa dette Omraade?

Der er ogsaa noget andet, nemlig Fordelingen af dette Præparat, som man vil henlægge til Seruminstituttet. Fordelingen sker nu gennem Apotekerne, og jeg vil gerne have oplyst, under hvilke Former man tænker sig, at Fordelingen skal foregaa fra Seruminstituttet, for det skulde jo ikke gerne blive til for megen Gene for Befolkningen. Spørgsmaalet er, om det er Meningen, at hver enkelt Patient hele Landet over skal forskrive sin Medicin fra Seruminstituttet; det vil, da det jo er en Medicin, der skal bruges Aar igennem, gennem Patientens hele Levetid, maaske kunne medføre ret stor Ulejlighed og tillige ret store Portoudgifter, og derfor vil jeg gerne vide, om man nærmere har udformet, hvorledes en saadan Uddeling skal foregaa. Tillige kunde jeg ønske oplyst, om det er Ministerens Hensigt med det samme at